

บทที่ 1

บทนำ

มะเขือเทศเป็นพืชผักชนิดหนึ่งที่นิยมปลูกกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก (ไอลน, 2542) นอกจากจะมีการปลูกเพื่อส่งขายบริโภคสดแล้วยังมีการปลูกสำหรับส่งโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อปรับรูปในแบบต่างๆ เช่น น้ำมะเขือเทศและซีอิ๊วสาร์ ดังนั้นความต้องการของตลาดมะเขือเทศจึงมีอยู่ตลอดปี (วสันต์, 2544) ประเทศไทยส่งออกมะเขือเทศทั้งในรูป มะเขือเทศสดและในรูปผลิตภัณฑ์ เช่น มะเขือเทศสดแช่เย็น มะเขือเทศส่งโรงงานอุตสาหกรรม ปี พาหะปี 2544/2545 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกมะเขือเทศท่ากำบัน 36,912 ไร่ ปริมาณและมูลค่าการส่งออกมะเขือเทศปี 2546 จำนวน 1,894 ตัน มูลค่า 13.0 ล้านบาท (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547:ระบบออนไลน์)

ผลมะเขือเทศอาจใช้บริโภคสดหรือทำให้สุก การแปรรูปก็สามารถทำเป็นน้ำมะเขือเทศบด ซีอิ๊วสาร์หรือ ketchup เม็ดมะเขือเทศมีน้ำมันถึง 24 % ซึ่งสามารถนำไปสกัดทำเป็นน้ำมัน สตั๊ดเพื่อใช้ในการผลิตเนยเทียม (margarine) และสาบ้ำได้ (มีนัตต์, 2538)

มะเขือเทศเป็นผักที่มีคุณค่าทางอาหารสูง (ศิริ, 2539) คือในมะเขือเทศมีวิตามินเอถึง 822.0 ไอโอย และวิตามินซี 21 มิลลิกรัม ต่อผลิตภัณฑ์หนึ่งหนัก 100 กรัม มะเขือเทศอุดมไปด้วยชาตุอาหาร ต่างๆ เช่น แคลเซียม ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม เป็นต้น (ไอลน, 2542) โดยกองโภชนาการกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข รายงานอีกว่า ให้ไขมัน 0.3 กรัม ให้คาร์โบไฮเดรต 3.6 กรัม ให้ฟอสฟอรัส 31 มิลลิกรัม มีเบต้าแคโรทีน สูงถึง 65.30 ไมโครกรัม

ไลโคปีนเป็นรงควัตุที่มีสีแดงอยู่ในมะเขือเทศ (เมฆ, 2544) และเป็นสารในกลุ่ม แคโรทีนอยด์ (Hornback, 1998) ในมะเขือเทศมีสาร ไลโคปีน (lycopene) สามารถลดการเกิดมะเร็ง ในลำไส้และมะเร็งในต่อมลูกหมาก สีของผลมะเขือเทศขึ้นอยู่กับเม็ดสี 2 ชนิด คือ ไลโคปีน ซึ่งทำให้เกิดสีแดง และแคโรทีน ทำให้เกิดสีเหลืองส้มและสีน้ำตาลอ่อน (เมฆ, 2544) Lee (2000) พบว่าในมะเขือเทศมีสารแคโรทีนอยด์หลักอยู่ 2 ชนิด คือ ไลโคปีนและเบต้าแคโรทีน (β -carotene) โดยทั้ง 2 ชนิดนี้พบถึง 7% ของแคโรทีนอยด์ทั้งหมด นอกจากไลโคปีนในมะเขือเทศแล้ว ยังพบ ไลโคปีนอยู่ในพืชผักผลไม้อื่นๆด้วย ได้แก่ แครอท ส้ม โอมิ้น แตงโม มะละกอ (Gerster, 1997) และฟรัง แต้มะเขือเทศเป็นแหล่งไลโคปีนที่พบมากที่สุดและดีที่สุด (นวัตศรีและอัญชนา, 2545)

มะเขือเทศเป็นผักที่มีผลลัพธ์ดีที่มีรสชาติอร่อย เพราะมีกรดอะมิโนที่ชื่อกลูตามิก (glutamic) สูง กรดอะมิโนชนิดนี้เป็นตัวเพิ่มรสชาติให้อาหาร เป็นกรดอะมิโนตัวเดียวที่อยู่ในผงชูรส หรือ โอมิ้นโซเดียมกลูตามาต (monosodium glutamate)(เมฆ, 2544)

ดังนั้นการทดลองนี้จึงมุ่งศึกษาถึงผลผลิตและลักษณะทางพืชสวน ผลผลิตของมะเขือเทศ และศึกษาปริมาณของไอลโคปีนในผลมะเขือเทศที่อายุผลต่างกันเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการเลือกรับประทานมะเขือเทศ เพื่อให้ได้คุณค่าทางอาหารสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาผลผลิตและลักษณะด้านพืชสวนของมะเขือเทศ
- เพื่อศึกษาระดับไอลโคปีนของผลมะเขือเทศต่างสายพันธุ์และมะเขือเทศที่อายุผลต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved